

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 86/2026
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Мирослава Ристића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Пироту Кв бр.196/25 од 15.05.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.364/25 од 10.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 11. фебруара 2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Ристића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Пироту Кв бр.196/25 од 15.05.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.364/25 од 10.06.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту Кв бр.196/25 од 15.05.2025. године одбачен је захтев браниоца окривљеног АА – адвоката Мирослава Ристића за понављање кривичног поступка правноснажно окончаног пресудом Вишег суда у Пироту Спк бр.27/24 од 03.09.2024. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.364/25 од 10.06.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против решења Вишег суда у Пироту Кв бр.196/25 од 15.05.2025. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Ристић, поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.364/25 од 10.06.2025. године, с тим што из образложења произилази да захтевом побија и првостепено решење Вишег суда у Пироту Кв бр.196/25 од 15.05.2025. године, не наводећи законски разлог, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијано решење и предмет врати Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног - адвокат Мирослав Ристић, ни у уводу, а ни у образложењу захтева не наводи због којих повреда закона подноси захтев, а из образложења произилази да указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП истицањем да је изрека одлуке неразумљива, противречна самој себи и разлозима одлуке, те да су разлози изнети у побијаним решењима нејасни и противречни, као и на повреду члана 11. став 3. и 4. ЗКП истицањем да је окривљени из Азербејџана, и да је у току поступка имао неадекватног преводиоца – преводиоца за руски језик, који није надлежан за превођење авганистанског језика, полемишући при томе са разлозима изнетим у нижестепеним решењима, којима је одбијен захтев браниоца окривљеног за понављање кривичног поступка.

Како битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и повреда члана 11. став 3. и 4. ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, то је Врховни суд поднети захтев одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић